

Sygn. akt V U 1034/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 03 grudnia 2014 r. w Kaliszu

odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 29 lipca 2014 r. Nr (...)

w sprawie W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 29 lipca 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje W. K. emeryturę od (...).

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.07.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił W. K. przyznania emerytury, gdyż jako osoba urodzona po 31.12.1948r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach na dzień 01.01.1999r. Nie zaliczono mu jako pracę w szczególnych warunkach pracy wykonywanej w okresie od 05.11.1976r. do 30.06.1993r. w Przedsiębiorstwie (...) gdyż świadectwo pracy za ten okres gdzie podano dwa różne stanowiska pracy nie odpowiada wymogom formalnym.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu W. K. domagając się przyznania emerytury z tytułu ponad 15-letniego wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w spornym okresie w Przedsiębiorstwie (...), w oparciu o zeznania świadków, gdyż nie jest w stanie uzyskać właściwego dokumentu skoro zakład już nie istnieje.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

W. K. urodził się w dniu (...), ukończył więc wiek 60 lat.

W okresie od 05.11.1976r. do 30.06.1993r. pozostawał w zatrudnieniu w Przedsiębiorstwie (...) w P.. W świadectwie pracy z 1.06.1993r. podano, że pracował tam jako elektryk instalacji i urządzeń wodno-kanalizacyjnych.

(k 18 akt kapitałowych)

Podejmując zatrudnienie w tym zakładzie miał wykształcenie zawodowe tokarz, ślusarz, był po odbyciu służby wojskowej, a w poprzednim miejscu pracy zatrudniony był jako tokarz.

Z akt osobowych wynika, że odwołujący się przyjęty został do pracy na stanowisko elektromontera instalacji i urządzeń wodno-kanalizacyjnych i gazowych.

(dowód-umowa o pracę z dnia 5.11.1976r. w aktach osobowych)

Pomimo tak określonego stanowiska pracy od początku zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) odwołujący się pracował jako elektromonter.

W dniu 25.07.2980r. zdał egzamin uzyskując tytuł wykwalifikowanego elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych.

Pracę na jego stanowisku kwalifikowano jako zaliczoną do pierwszej kategorii zatrudnienia- tj.na stanowisku wymienionym w dziale II poz.1 pkt.2 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa z 30.07.1980r. w sprawie prac zaliczonych do pierwszej kategorii zatrudnienia (Dz.Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa 8/80). Świadcstwo wykonywania pracy zaliczonej do I kategorii zatrudnienia nie zawiera daty jego wydania. (k 53akt osobowych).

W protokole z kontroli stanu BHP o P-POŻ z dnia 22.01.1992r. podano, że odwołujący się pracował wówczas jako brygadzysta na budowie nowej stacji trafo w K..(K 70 akt osobowych)

W oparciu o dane w aktach osobowych i o zeznania świadków R. K. oraz R. W. i odwołującego się Sąd ustalił, że w czasie całego zatrudnienia objętego świadectwem z dnia 01.06.1993r, a wykonywanego w Przedsiębiorstwie (...) stale wykonywał ten sam rodzaj pracy, czyli pracował jako elektromonter instalacji i urządzeń elektroenergetycznych.

Zakład zajmował się elektryfikacją wsi, miasteczek, tj. wykonywaniem nowych linii energetycznych oraz modernizacją i remontami starych odcinków sieci elektrycznych i to również w miastach takich jak K. czy S.. Odbywało się to poprzez zakładanie linii kablowych, które w miastach umieszczano w ziemi, albo przez rozciąganie linii napowietrznych na wsiach, w otwartych przestrzeniach. Podłączano też prąd z linii wysokiego napięcia, naprawiano zerwane linie przesyłowe.

Odwołujący się stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zatrudniony był na stanowisku elektromontera tych linii (niskiego, średniego i wysokiego napięcia). Miał uprawnienia do eksploatacji urządzeń energetycznych i co 5 lat w celu ich aktualizacji poddawany był egzaminowi w Stowarzyszeniu (...) (tzw. uprawnienia sepowskie).

Pracował przy zakładaniu nowych odcinków linii energetycznych, przy naprawach, modernizacji instalacji elektroenergetycznych, przy zakładaniu trafostacji. Pracował na słupach elektrycznych, w wykopach. Pracował nie tylko na użytek podmiotów związanych z rolnictwem jak PGR, ale dla wszelkich podmiotów, które zlecały zakładowi wykonanie usług. Bywało, że elektromonterzy byli podnajmowani do przez zakład energetyczny do usuwania awarii. Odwołujący się stale pracował w zmiennych warunkach atmosferycznych, w kontakcie z prądem elektrycznym.

W zakładach (...) inna brygada pracowników zajmowała się instalacjami wodno-kanalizacyjnymi, a odwołujący się nie miał z tą pracą nic wspólnego.

Zakład pracy należał do sektora rolnictwa, czego dowodem jest choćby zakwalifikowanie pracy w I kategorii zatrudnienia w oparciu o zarządzenia nr 61 Ministra Rolnictwa z 3.07.1980r., ale świadczył usługi dla wszelkich podmiotów. Praca nie odbiegała jednak od pracy innych zakładów zajmujących się zakładaniem i modernizacją linii energetycznych.

(dowód – zeznania świadków R. W.(bezpośredniego przełożonego odwołującego się) od 16 do 25 minuty nagrania rozprawy z dnia 3.12.2014r. oraz świadka W. K. (1) od 6 do 11 minuty tego nagrania)

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z art.184 ust.1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn;

oraz

2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27.

Stosownie do treści ust.2 emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do OFE lub przekazania świadczków tam zgromadzonych na dochody budżetu państwa.

Stosownie do treści art. 32 cyt. ustawy ubezpieczeni będący pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnieni w szczególnych warunkach przez co najmniej przez 15 lat, nabywali prawo do emerytury w wieku obniżonym o 5 lat od podstawowego o ile udowodnili łączny staż ubezpieczeniowy określony w art.27 cyt. ustawy wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługiwało prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Paragraf 2 powyższego rozporządzenia stanowi, że okresami prac uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Uzasadnieniem przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku jest wykonywanie pracy narażającej na szybsze zrealizowanie się ryzyka emerytalnego z powodu wcześniejszej niż powszechnie, utraty sprawności psychofizycznej pracownika

Dla oceny czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale, codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

(patrz wyrok Sądu Najwyższego z 09.05.2011r. w sprawie III UK 174/10. -LEX 901652)

Jak zaznaczył Sąd Najwyższy rozpoznając sprawę IIUK 356/10 (wyrok z dnia 25.05.2011 – LEX 901608) wykazy resortowe mają charakter informacyjny, techniczno-porządkujący i uściślający, w szczególności wówczas, gdy w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia nie wymienia się określonych stanowisk, lecz operuje się pojęciem ogólnym.

Zgodnie z art.184 ust.1 cyt. ustawy odwołujący się – jako osoba urodzona po 31.12.1948r. winien warunki stażowe tj. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykazać na dzień 01.01.1999r.

Poza sporem jest, że odwołujący się nie przystąpił do OFE.

Jak wynika z danych ZUS na dzień 01.01.1999r. udowodnił zatrudnienie w łącznym wymiarze 27 lat, 10 miesięcy i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Okres pracy na stanowisku elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych od 05.11.1976r. do 30.06.1993r. stanowi ponad wymagane 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu takiemu zakwalifikowaniu pracy nie może sprzeciwiać się fakt, że wykonywana była w zakładzie pracy, który nie należy formalnie do branży energetycznej, ale rolniczej. Zważyć należy bowiem, że warunki pracy w zakładach (...) nie odbiegały od wykonywanej przez elektromonterów w zakładach zajmujących się świadczeniem takich samych prac przy zakładaniu i modernizacji linii elektroenergetycznych, znanych sądowi z racji rozpoznawania podobnych spraw jak Zakład (...) w K. czy Zakład (...) w K..

Jedne i drugie zakłady w całości zajmowały się zakładaniem i wymianą linii i urządzeń elektroenergetycznych, przyłączeniami do sieci.

Elektromonterzy jednych i drugich zakładów musieli dysponować aktualnymi uprawnieniami energetycznymi, wykonywali taką samą pracę.

Czynności elektromontera były takie same gdy wykonywano pracę na rzecz podmiotów związanych z rolnictwem jak i gdy pracowano przy liniach elektroenergetycznych na terenie miast.

W ocenie Sądu praca odwołującego się winna być zakwalifikowana jako wymieniona w dziale II rozporządzenia z 1983r., choć jest to dział przyporządkowany branży energetyki. Obejmuje prace wykonywane przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektrycznych i ciepłych.

W ocenie Sądu Przedsiębiorstwo (...), mieści się w szeroko rozumianej branży energetycznej co umożliwia zakwalifikowanie prac wykonywanych przez odwołującego się do pracy w szczególnych warunkach.

Sąd podziela przy tym częściowo pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z 01.06.2010r. (sygn. II UK 21/10), iż zawarte w wykazie A wyodrębnienie poszczególnych prac, mające charakter stanowiskowo-branżowy jest zdeterminowane specyfiką poszczególnych gałęzi przemysłu, z której wynika charakter świadczonych prac i warunki, w jakich są one wykonywane, ich uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia. Skoro więc przypisanie konkretnych stanowisk danym branżom nie jest przypadkowe, to nie można dowolnie zmieniać klasyfikacji stanowisk i przypisywać stanowisk pochodzących z innych branż.

W sprawie I UK 381/07 w wyroku z dnia 3.06.2008r. Sąd Najwyższy zauważył jednak również, że można dokonywać oceny warunków pracy uwzględniając szerokie pojęcie branży. W niniejszej sprawie sytuacja jest analogiczna jak w w/w, gdyż zakład pracy odwołującego się formalnie należący do resortu rolnictwa faktycznie nie ma jednak z rolnictwem nic wspólnego i de facto mieści się w szeroko rozumianej branży energetycznej.

W ocenie sądu odwołujący się wykonywał więc pracę w szczególnych warunkach przez okres co najmniej 15 lat, co upoważnia go do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Wniosek o emeryturę złożony został w dniu 07.07.2014r.

Wiek 60 lat W. K. ukończył w dniu (...), zatem spełniając tego dnia ostatni z warunków uzyskał od tego dnia prawo do emerytury z art.184 cyt. ustawy.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie i zgodnie z art.477¹⁴§2 kpc orzeczono jak w wyroku.